

Положення про підвищення кваліфікації педагогічних працівників Бояницької початкової школи Сокальської міської ради Львівської області

I. Загальні положення

1.1. Це Положення розроблено відповідно до Закону України «Про освіту» і визначає порядок організації та проведення підвищення кваліфікації педагогічних працівників Бояницької початкової школи Сокальської міської ради (надалі – заклад освіти), включаючи порядок оплати, умови і порядок визнання результатів підвищення кваліфікації.

1.2. Метою підвищення кваліфікації є професійний розвиток педагогічних працівників. Курси підвищення кваліфікації забезпечують набуття працівниками нових, оновлення та поглиблення раніше отриманих компетентностей, що сприяє ефективному провадженню освітньої діяльності і забезпеченню належного рівня якості освіти.

1.3. Основними завданнями підвищення кваліфікації є такі:

- забезпечення системи безперервної освіти та професійного розвитку педагогічних працівників;
- формування і розвиток компетентностей, затребуваних у професійній діяльності;
- опанування новітніх практик, технологій, методик, форм, методів професійної діяльності;
- набуття вмінь формування змісту освіти та розроблення освітніх програм на основі вимог Національної рамки кваліфікації, освітніх, професійних та кваліфікаційних стандартів;
- забезпечення диференціації, індивідуалізації освітнього процесу, в тому числі на основі інформаційно-комунікативних технологій;
- формування вмінь створювати та застосовувати в професійній діяльності сучасні бази знань.

1.4. Заклад освіти забезпечує своїм працівникам реалізацію права на підвищення кваліфікації відповідно до Конституції України та вимог законодавства України у сфері освіти.

1.5. Суб'єктами, які здійснюють підвищення кваліфікації, можуть бути державні та недержавні заклади/установи, громадські організації, у статуті яких зазначене надання освітніх (інших освітніх) послуг.

1.6. Суб'єктами освітньої діяльності з підвищення кваліфікації є заклади, установи, організації, які надають освітні послуги з підвищення кваліфікації, а також роботодавці, які замовляють освітні послуги з підвищення кваліфікації, споживачі освітніх послуг з підвищення кваліфікації – педагогічні працівники.

1.7. Підвищення кваліфікації здійснюється на основі договорів, що укладаються між суб'єктами діяльності з підвищення кваліфікації на таких підставах:

- вибір працівника, якщо підвищення кваліфікації здійснюється за власні кошти;
- вибір працівника, погоджений з педагогічною радою закладу освіти, якщо підвищення кваліфікації здійснюється за кошти державного або місцевого бюджету.

1.8. Педагогічні працівники можуть підвищувати кваліфікацію в Україні або за кордоном.

1.9. Підвищення кваліфікації педагогічних працівників має обов'язково включати курси підвищення кваліфікації та сукупність короткострокових форм навчання.

1.10. Визнання документів здійснюється педагогічною радою з урахуванням вимог законодавства.

Педагогічні працівники або керівник закладу освіти можуть ініціювати процедуру визнання (верифікації) документів, виданих установами/організаціями, які не мають ліцензії на освітню діяльність з підвищення кваліфікації.

Облік документів з підвищення кваліфікації та облік навчальних годин за накопичувальною системою підвищення кваліфікації ведеться за місцем роботи педагогічного працівника.

1.11. Результати підвищення кваліфікації обов'язково враховуються під час атестації (або сертифікації) педагогічних працівників.

II. Види і форми підвищення кваліфікації працівників

2.1. Підвищення кваліфікації працівників здійснюється шляхом формальної, неформальної та інформальної освіти за очною, заочною, дистанційною формами навчання або їхнім поєднанням.

2.2. Підвищення кваліфікації може здійснюватися за такими видами: навчання за освітньою програмою курсів підвищення кваліфікації, короткострокові форми навчання, самостійна робота, науково-дослідницька діяльність або поєднувати ці види. Форми організації підвищення кваліфікації можуть бути такими: інституційна, індивідуальна, на робочому місці (на виробництві) тощо.

2.3. Освітня діяльність з підвищення кваліфікації на курсах підвищення кваліфікації ліцензується.

2.4. Курси підвищення кваліфікації педагогічних працівників певних категорій проводяться за освітньо-професійними програмами, навчальними, навчально-тематичними планами, що розробляються ліцензованими закладами освіти, і затверджуються вченими радами, у разі неможливості створення і функціонування вченої ради в окремих закладах – науково-методичними радами.

Курси підвищення кваліфікації можуть передбачати як опанування різноманітних модулів, так і бути тематичними, авторськими, накопичувальними тощо. Усі види курсів підвищення кваліфікації, які

здійснюються закладами/установами, що мають відповідні ліцензії і акредитовані освітні програми, зараховуються педагогічним і науково-педагогічним працівникам у процесі атестації, сертифікації без будь-яких додаткових підтверджень або інших процедур визнання документів.

2.5. До проведення курсів підвищення кваліфікації, а також до короткострокового навчання можуть залучатися громадські об'єднання та організації, фахові об'єднання (асоціації) педагогічних (науково-педагогічних) працівників на основі договорів про співпрацю із закладами освіти, які здійснюють підвищення кваліфікації, або за умов, визначених законодавством.

2.6. Короткострокове підвищення кваліфікації спрямоване на безперервний професійний розвиток, що дає змогу фахівцю підтримувати або покращувати стандарти професійної діяльності, та реалізується шляхом участі у тренінгах, семінарах, семінарах-практикумах, семінарах-нарадах, вебінарах, майстер-класах тощо.

III. Організація курсів підвищення кваліфікації працівників

3.1. Організація курсів підвищення кваліфікації здійснюється на основі договорів, замовлень, плану-графіка, розпорядчих та інших документів, затверджених у закладах освіти, які надають відповідні послуги.

3.2. Зарахування та відрядження слухачів курсів підвищення кваліфікації здійснюється за наказом.

3.3. Організація освітнього процесу на курсах підвищення кваліфікації здійснюється на основі Положення про організацію освітнього процесу, яке затверджене у встановленому порядку.

3.4. Заклад освіти, який надає послуги з підвищення кваліфікації, встановлює форми і види підсумкового контролю.

3.5. Освітній процес з підвищення кваліфікації може відбуватися як безпосередньо в закладі/установі, яка надає відповідні освітні послуги, так і за місцем роботи споживачів освітніх послуг.

3.6. Освітній процес з підвищення кваліфікації провадиться згідно з планом-графіком. План-графік підвищення кваліфікації визначається закладом/установою, яка надає відповідні освітні послуги, і затверджується вченою/науково-методичною радою. В окремих випадках план-графік підвищення кваліфікації може погоджуватись із замовниками освітніх послуг.

3.7. Курси підвищення кваліфікації можуть проводитися спільно установами/організаціями/закладами-партнерами на основі укладення договору, спільного наказу про зарахування і відрядження слухачів і розробки спільного навчально-методичного забезпечення. У цьому випадку видається спільне свідоцтво про підвищення кваліфікації, обліковане в обох установах.

IV. Зміст підвищення кваліфікації працівників

4.1. Зміст підвищення кваліфікації ураховує особливості професійної діяльності працівників і визначається:

вимогами суспільства щодо забезпечення закладів освіти висококваліфікованими фахівцями;

основними напрямками державної політики у галузі освіти;

Національною рамкою кваліфікації, освітніми стандартами, вимогами до компетентностей педагогічних працівників;

сучасними досягненнями у різних галузях науки і техніки; соціокультурними особливостями регіону;

запитами роботодавців та засновників установ освіти; особистими освітніми потребами педпрацівників.

4.2. Підвищення кваліфікації забезпечує поєднання теоретичного матеріалу з практичною спрямованістю на вирішення конкретних завдань і проблем професійного розвитку педагогічних працівників.

4.3. Навчання за програмами короткострокового підвищення кваліфікації (семінарів, семінарів-практикумів, тренінгів, вебінарів, «круглих столів» тощо) передбачає комплексне вивчення сучасних актуальних наукових проблем галузі освіти, педагогіки, нормативно-правових актів, вітчизняного та зарубіжного досвіду, підвищення рівня професійної компетентності з окремих аспектів освітньої та наукової діяльності.

4.4. Програми короткострокового підвищення кваліфікації розробляються організаторами відповідних освітніх заходів.

4.5. Програма курсів підвищення кваліфікації складається з обов'язкової та вибіркової частини та передбачає навчальний час на самостійну роботу.

4.6. Працівник може підвищувати кваліфікацію за індивідуальним навчальним планом, що визначає послідовність, форму і терміни підвищення кваліфікації з урахуванням рівня його професіоналізму та умов виробничої діяльності.

4.7. Науково-методичний супровід підвищення кваліфікації працівників здійснюється закладами освіти та/або іншими суб'єктами освітньої діяльності, що проводять навчання.

4.8. Суб'єкт, який надає послуги з підвищення кваліфікації, проходить громадське обговорення та апробацію змісту підвищення кваліфікації, що підтверджується відгуками відповідних фахівців.

V. Документи про підвищення кваліфікації

5.1. За результатами опанування освітньої програми підвищення кваліфікації або навчального плану короткотермінових форм навчання слухачі отримують відповідно такі документи: свідоцтво, сертифікат.

5.2. Свідоцтво про підвищення кваліфікації видається за виконання слухачем навчального плану обсягом не менше 2,5 – 3 кредити (75-90 академічних годин). За погодженням із замовниками освітніх послуг кількість годин у навчальному плані може бути збільшена за рахунок замовника.

5.3. Відомості щодо видачі свідоцтв про підвищення кваліфікації із зазначенням номеру ліцензії, ПІБ слухача, місця його роботи, напряму підвищення кваліфікації, навчального часу, термінів навчання, та номеру свідоцтва оприлюднюються на сайті суб'єкта, який надає освітню послугу з підвищення кваліфікації

5.4. Сертифікати видаються за результатами короткострокових форм підвищення кваліфікації. Суб'єкти, які провадять короткострокові форми підвищення кваліфікації, несуть відповідальність за якість надання освітніх послуг.

5.5. У сертифікаті зазначаються наступні відомості: назва організації або установи, яка проводила навчання, напрям, тема, форма, терміни, проведення, обсяг академічних годин, прізвище та підпис відповідальної особи.

5.6. Документи про підвищення кваліфікації, що видані суб'єктами освітньої діяльності, які мають ліцензію на проведення освітньої діяльності з підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників, не потребують окремого визнання і підтвердження.

5.7. Сертифікати, що видані установами/організаціями/закладами, які здійснюють освітню діяльність з підвищення кваліфікації без відповідної ліцензії, потребують окремого визнання і підтвердження.

5.8. Відомості щодо видачі сертифікатів із зазначенням ПІБ слухача, місця його роботи, напряму підвищення кваліфікації, навчального часу, термінів навчання, та номеру сертифікату оприлюднюються на сайті суб'єкта, який надає освітню послугу.

VI. Верифікація (визнання) результатів підвищення кваліфікації, здобутих шляхом неформальної та інформальної освіти за накопичувальною системою

6.1. Процедура верифікації (визнання) результатів підвищення кваліфікації за накопичувальною системою (далі – процедура) може проводитись як на добровільних засадах за бажанням педагогічного працівника, так і на вимогу закладу, де працює педагогічний працівник, відповідних органів управління освітою, атестаційних комісій, установ, уповноважених для проведення сертифікації.

6.2. Процедура не пов'язана з територіальним місцезнаходженням та підпорядкуванням закладу освіти, де працює педагогічний працівник.

Підставою для проведення процедури є відповідно особисті звернення педагогічних працівників або листи суб'єктів, які ініціюють процедуру, до закладу/установи, які мають ліцензії з підвищення кваліфікації, щодо встановлення фактичних результатів професійного розвитку, здобутих у неформальній та інформальній освіті та видачі свідоцтва про підвищення кваліфікації відповідно до зразка, затвердженого у закладі/установі, що проводять процедуру.

6.3. Верифікація (визнання) результатів проводиться щодо сертифікатів, виданих в системі неформальної освіти суб'єктами освітньої діяльності, фізичними та юридичними особами, що не мають відповідної ліцензії з підвищення кваліфікації, а також щодо результатів, отриманих шляхом інформальної освіти.

6.4. Для проведення процедури у закладі, що має ліцензії з підвищення кваліфікації, створюється комісія. Склад, у тому числі голова і секретар комісії, затверджується вченою/науково-методичною радою.

6.5. Процедура складається з наступних етапів: звернення педагогічного працівника із заявою або листом суб'єктів, які ініціюють процедуру, на ім'я керівника установи, де створена комісія, надання секретарю комісії та звірка ним оригіналів копій сертифікатів, розгляд документів комісією упродовж одного місяця, проведення за необхідності додаткових заходів щодо підтвердження результатів, ухвалення рішення щодо належних результатів підвищення кваліфікації, отриманих шляхом неформальної та інформальної освіти, видача свідоцтва про підвищення кваліфікації відповідно до зразка, затвердженого в закладі/установі, що проводили процедуру.

6.6. Верифікації (визнанню) підлягають сертифікат/сертифікати, які відповідають вимогам, зазначеним у п.5.6. цього положення.

У разі, якщо подані для розгляду сертифікати не містять необхідних відомостей та/або засвідчують розвиток однієї або кількох аналогічних компетентностей, не охоплюють усієї сукупності професійно значущих компетентностей фахівця відповідно до стандарту професійної діяльності та/або стандарту підвищення кваліфікації відповідно до його функціональних обов'язків, не підтверджують навчальний час у кількості 150 годин, комісія може ухвалити проміжне рішення щодо необхідності додаткових заходів. За вибором педагогічного працівника це може бути донавчання за окремими програмами спецкурсів, або проведення заходів контролю, передбачених процедурою, або проведення підсумкового контролю, встановленого для слухачів курсів підвищення кваліфікації даного закладу.

6.7. Верифікація (визнання) результатів підвищення кваліфікації шляхом інформальної освіти відбувається на основі практичних робіт, тестів, інших методів контролю, перелік, обсяг, зміст яких розробляється фахівцями закладу, погоджується комісією з верифікації (визнання) результатів підвищення кваліфікації, затверджується вченою/науково-методичною радою закладу/установи, що проводить процедуру.

6.8. Уся інформація, яка стосується проведення процедури, має розміщуватись на сайті закладу/установи, що її проводить. До такої інформації належать наступні відомості: склад і графік роботи комісії, графік роботи секретаря комісії, вимоги до сертифікатів, додаткові заходи щодо верифікації (визнання) результатів підвищення кваліфікації шляхом неформальної та інформальної освіти, методичні рекомендації та поради щодо підготовки педагогічних і науково-педагогічних працівників, підсумкові рішення комісії щодо видачі свідоцтва.

6.9. У разі, якщо педагогічний або науково-педагогічний працівник надає для процедури сертифікати, які відповідають п.5.6. даного положення, видані ліцензованими закладами/установами, що здійснюють підвищення кваліфікації, то зазначений у них обсяг навчальних годин зараховується без додаткових заходів.

6.10. Процедура є платною послугою.

VII. Права та обов'язки суб'єктів діяльності з підвищення кваліфікації

7.1. Замовники освітніх послуг з підвищення кваліфікації, зазначені у п. 1.6. цього положення, мають право:

- вільно обирати заклад/установу для підвищення кваліфікації, форми та зміст навчання, виходячи з пропозицій закладу/установи, що надає освітню послугу, або вносити відповідні пропозиції;
- вносити пропозиції щодо термінів проведення курсів підвищення кваліфікації;
- роботодавці/засновники можуть вносити пропозиції щодо форм контролю результатів навчання, якщо курси підвищення кваліфікації проводяться за рахунок їхнього бюджету.

7.2. Замовники освітніх послуг зобов'язані створити необхідні умови для своєчасного проходження курсів підвищення кваліфікації педагогічними працівниками.

7.3. Слухачі мають право (додатково до тих, що зазначені в п. 7.1.):

отримувати консультації щодо підсумкового контролю результатів навчання;
користуватись бібліотекою, електронними та іншими ресурсами установи/закладу під час проходження підвищення кваліфікації.

7.4. Слухачі зобов'язані:

виконувати навчальний план та освітню програму курсів підвищення кваліфікації;
дотримуватись норм організаційної культури, правил внутрішнього розпорядку та техніки безпеки, затверджених у даному закладі.

7.5. Заклад/установа, що надає освітні послуги з підвищення кваліфікації, має право:

у межах законодавства, чинних нормативно-правових актів розробляти і затверджувати власні документи, які регламентують освітній процес;

здійснювати науково-методичний супровід професійного розвитку слухачів як на курсах підвищення кваліфікації, так і у міжкурсний період;

проводити інформаційну, рекламну кампанію щодо власної діяльності;

залучати висококваліфікованих фахівців, науковців, практиків до освітнього процесу з підвищення кваліфікації;

оприлюднювати результати підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників у ЗМІ та Інтернеті.

7.6. Заклад/установа, що надають освітні послуги з підвищення кваліфікації, зобов'язані:

забезпечувати високу якість освітніх послуг в обсязі, передбаченому договором із замовниками;

виконувати план-графік підвищення кваліфікації;

створювати необхідні умови освітнього процесу;

ураховувати особливості дорослої людини в процесі навчання.

VIII. Порядок оплати підвищення кваліфікації

Фінансування видатків, що пов'язані з підвищенням кваліфікації працівників, здійснюється відповідно до Закону України «Про освіту» та нормативних документів, що регулюють фінансово-економічні відносини у сфері освіти.